Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rogationib' strangulam. Sī sine origine pfec
te formę. ut pituisso. uacillo. Pituisso ⁊ uacillo
sine origine sī. q̄a ñ ueniūt a ūbo piteo. t
uaceo. qē ī usu ñ sī. Pituisso ē frequent bibo.
t spuo. Vn pituita dr minuta salliua. Hic
ptius. Somnia pituita q̄ purgatissima mit
tunt. Vacillo ē titubo. Et freqntatiua se
pe ī tres gdȳ ducūt ūbū. ut curro. curso.
cursito. Sepe ī duos tantū. ut uolo. uolito.
In tres gdȳ. i. ī tres littaturas. curro. pm est
curro. secdȳ cursito. tci curso ⁊ cursito idē dr ÷
freqntat. Hac ⁊ illac discurso. Volito ē fre
quent uolo. Sī ūba ĩchoatiuis similia q̄ in
choatiua ñ ee tpte ⁊ sidatioē cognoscim. ut
cōpesco cōpescui. Cōpesco ē sedo t mitigo. com
pescui fac ptm. Sī ite ĩchoatiua q̄ apfecta
forma ueniūt. ut horreo horresco. Sī quę
originē sui ñ hnt. ut ȝsuesco. quiesco. Hor-
reo timeo ē t dspicio. In horribil dr timd.
Consuesco. i. ī ȝsuetudine habeo. sic econtra
desuesco. de ȝsuetudine recedo. Consuesco
aū ñ uenit a ūbo ȝsueo. neq; q̄esco a ūbo q̄eo.
Hęc aū ūba. i. ȝsuesco ⁊ q̄esco aiunt q̄da ĩcho
atiua ñ ee. qē pta uident habe. i. ȝsueui.
quieui. S; reuera hęc pta a ūbis ueniunt.
c̄sueo. ⁊ quieo. q̄ antiq̄ in usu habebant.